

Poul Christensen: Det er Spørgsmaalet om Nordruplund, som jeg atter ved denne Finanslovs 2den Behandling ønsker at skænke en Smule Omtale, foranlediget ved de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider. Jeg er glad ved den ærede Ordførers Udtalelse, at Finansudvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, og at den Opmærksomhed, det har skænket Sagen, vil føre til, at Udstykningen fortsættes i Overensstemmelse ogsaa med, hvad den højtærede Minister ønsker. Men jeg er ikke glad ved den Maade, paa hvilken Sagen tænkes ordnet. Det ligger nu snart en halv Snes Aar, eller maaske det er mere, tilbage i Tiden, da jeg første Gang rejste dette Spørgsmaal, og tvungen vel af Omstændighederne og maaske af den offentlige Mening i det hele dernede, gik Højreregeringen den Gang ind paa at udstykke en Del af Gaarden. Jeg kendte den Gang ikke meget til det og syntes, at dette i alt Fald var en Begyndelse. Men efter at jeg har lært Gaarden nærmere at kende, kan jeg fuldt ud underskrive de Udtalelser, der ere faldne — enten det er fra Medlemmer i Salen eller fra Folk ude fra, eller det er Pressen, der har talt, og Bladene maaske ere sendte til Kultusministeren — om, at Skætholmen, som var det første, som blev udstykket, er Jord af den allerdaarligste Beskaffenhed, set med almindelige sjællandske Husmandsøjne, og med Hensyn til det næste Forsøg, som er gjort, Udstykningen af Tangen, indrømmer Kultusministeriets egne Embedsmænd, at det er Jord af daarlig og sandet Beskaffenhed. Denne Jord blev opdyrket i 1896, og at den derfor nu i dette Øjeblik, da den har været opdyrket nogle Aar, maaske har lidt forud for den jydsk Hede, kan godt være. Men det er sikkert ikke meget. Der er sikkert en hel Del af den jydsk Hede, som staar over baade Skætholmen og Tangen. Der var et Udtryk af den ærede Kultusminister, som gik ud paa, at det vilde være en daarlig Plan, finansielt set, at udstykke Nordruplund. Jeg tilstaar, at i den Regnskabsopgørelse, som vel sagtens er omdelt til Medlemmerne af dette Ting, er det stillet op saadan, at det skal se ud, som om denne Gaard har givet Indtægt i de Aar, den har været drevet af Staten. Jeg tilstaar, at det er noget vanskeligt at komme til Bunds i disse Forhold — og jeg har maaske ogsaa haft noget knap Tid — men naar jeg stayer og lægger Tal sammen, sker det ganske vist ikke paa den Maade, de ministerielle

Embedsmænd have gjort det, og naar jeg gør det paa min Maade, kommer jeg til et andet Facit, og dette Facit er, at i de 7—8 Aar, Staten har drevet Nordruplund, har den ikke givet en rød Øre i Overskud, men Underskud; det eneste Overskud, Staten har haft, er de forsultne Huse paa Skætholmen. Den ærede Minister sagde, at man anvendte 40,000 Kr. det første Aar til Gaardens Drift og til Anskaffelse af Besætning. Det fremgaar af denne Beretning, at der nu er 3 Køer mere end den Gang. Den blev afleveret med 150 Køer og 5 Tyre, og der er nu 153 Køer foruden Smaakvæg og Kalve. Men i Løbet af 7 Aar kan der lægges noget til, saa disse Køer og Kalve og Kyier behøve ikke at andrage saa stor en Sum. Der var derimod kun een Hest, og der maatte naturligvis anskaffes en Del. Disse 40,000 Kr. skulde nu være indkomne i Løbet af de 7 Aar, men det ere de slet ikke. Gaardens virkelige Nettooverskud bliver i denne Opgørelse opgivet til 36,226 Kr. 88 Ø. Det vil altsaa ses, at man ikke naar at faa dækket de 40,000 Kr. Men dertil kommer, at man er saa høflig, saa kulant, at man ikke beregner sig en eneste rød Øre i Rente af de 40,000 Kr. Man beregner selvfølgelig heller ikke — saa vidt jeg kan se, jeg tager maaske fejl — en eneste rød Øre i Rente af Gaardens Værdi. Maa jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Beregner man en eneste Øre i Rente af den Kapital, som maa være Gaardens Værdi? Ellers er det en behagelig Maade at drive en Gaard paa under Staten, naar man ikke skal svare Rente af nogen som helst Kapital i Ejendommen, og man altsaa faar Gaarden kvit og frit uden nogen som helst Rente at svare, og naar man saa tillige kan faa 40,000 Kr. som Driftslaan, naar man overtager Gaarden, som vistnok maa siges at have været fuldt besat med Undtagelse af nogle Heste, uden at skulle svare nogen som helst Rente deraf. Jeg siger, at dette er en behagelig Maade at blive Ejer af en stor Gaard paa. Og saa er det ikke en Gang lykkedes i disse 7 Aar at faa afbetalt disse Heste, som man har anskaffet, og desuden har man, som sagt, ikke beregnet Rente af de 40,000 Kr., som i 6—7 Aar vel maa andrage ca. 11,000 Kr.; jeg ved det ikke saa lige. Naar man trækker dette fra, saa ville de 36,000 Kr. Gaarden har givet i Overskud, jo yderligere synke ned til 25,000 Kr., og saaledes vil Statens Tilskud i de 7 Aar blive ca. 15,000 Kr. Hvis dette er rigtigt — og jeg kan ikke se an-